

Sygn. akt: I C 63/23 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2023 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marek Osowicki
Protokolant:	p.o. protokolanta sądowego Daria Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2023 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą W.

przeciwko J. C. i L. C.

o zapłatę

zasądza od pozwanych J. C. i L. C. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 6.150,32 zł (sześć tysięcy sto pięćdziesiąt złotych trzydzieści dwa grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 9 sierpnia 2023 roku,

w pozostałym zakresie powództwo oddala,

zasądza od pozwanych J. C. i L. C. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2.317 zł (dwa tysiące trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 63/23

UZASADNIENIE

Powód – (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., złożył pozew przeciwko pozwany L. C. i J. C. o zasądzenie solidarnie kwoty 7519,57 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty (...),79 od 19 maja 2022 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. W uzasadnieniu pełnomocnik strony powodowej wskazał, że 13 stycznia 2000 roku powód zawarł z pozwanymi umowę kredytu odnawialnego dla posiadaczy superkonta nr 771/99 na rachunku nr (...) 1270 41 . W trakcie obowiązywania umowy pozwani zaprzestali spłacania kredytu, w związku z bank był zmuszony wypowiedzieć umowę. Wypowiedzenie umowy zostało dokonane na podstawie pisma skierowanego do pozwanych z 26 października 2021 r. Pozwani nie odebrali dokumentu wypowiedzenia. Pozwani nie uregulowali zaległych kwot, w związku z czym umowa została skutecznie wypowiedziana. W myśl przepisów prawa bankowego dłużnikom został wyznaczony termin 30 dni na spłatę wymagalnego zadłużenia. Po upływie okresu wypowiedzenia dłużnik jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu. Termin wypowiedzenia biegł od dnia następującego po dniu doręczenia wypowiedzenia i wynosił 30 dni. Mimo wysłania pisma na prawidłowy adres pozwanych, nastąpił zwrot przesyłki podwójnie

awizowanej, z uwagi na niepodjęcie w terminie. Z upływem wyznaczonych 14 dni na odbiór przesyłki doręczenie należy uznać za dokonane. Termin wypowiedzenia upłynął 26 stycznia 2022 r. W związku z powyższym roszczenie stało się wymagalne 27 stycznia 2022 r. Brak spłaty całości zadłużenia do dnia upływu terminu wypowiedzenia spowodowało, że kwota wszystkich zobowiązań z tytułu umowy stała się wymagalna. Pomimo wezwań do zapłaty i chęci ugodowego zakończenia sporu pozwani nie dokonali spłaty wymagalnych zobowiązań kredytowych.

Pozwani w odpowiedzi na pozew wskazali, że 8.11.2022 r. otrzymali z (...) S.A. z W. wypowiedzenie limitu odnawialnego. 8.01.2022 r. złożyli w banku wnioski o zawarcie umowy polegającej na rozłożeniu spłaty limitu na miesięczne raty. i tego dnia wpłacili 250 zł na ten cel. Od stycznia 2022 r. bank domagała się natychmiastowej spłaty całej kwoty limitu odnawialnego nie zwracając uwagi przystąpienie pozwanych do restrukturyzacji. Kancelaria pełnomocnika banku ponaglała o natychmiastową wpłatę lub polubowne uzgodnienia co do spłaty. Pozwani nie odpowiedzieli na propozycję.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani L. C. i J. C. zawarli z powodową (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. 13 stycznia 2000 roku umowę kredytu odnawialnego dla posiadaczy superkonta nr 771/99 na rachunku nr (...) 1270 41 na kotwę 1500 zł . Aneksem nr (...) do powyższej umowy kredytu odnawialnego strony kolejny raz podniosły kwotę kredytu odnawialnego do 8300 zł.

(dowód: umowa kredytu odnawialnego k.12-14, aneks do umowy kredytu odnawialnego k.37-42).

Pozwani 8.06.2004 r. złożyli oświadczenie o podaniu się egzekucji.

(dowód: oświadczenie k. 43).

Pozwani korzystali z limitu kredytu odnawialnego, dokonując operacji finansowych. Pozwani zalegali ze spłatą minimalnej kwoty do zapłaty. Na dzień 27.01.2022 r. zadłużenie na rachunku bankowym wynosiło 8137,05 zł .

(dowód: zestawienie opłat, zestawienie operacji, historia operacji na koncie k. 63-105).

(...) S.A. w W. Oddział 1 w C. pismem z 26.10.2021 r. doręczonym pozwany 8.11.2021 r. wypowiedział umowę kredytu na rachunku płatniczym „limit odnawialny” nr (...) z powodu utraty zdolności kredytowej z zachowaniem dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia. Na dzień przygotowania dokumentu zadłużenie wymagalne wynosiło 8313,21 zł

(niesporne, nadto wypowiedzenie umowy, wezwanie do zapłaty, wyciąg z ksiąg bankowych z 18.05.2022 r. k.58-62).

Pozwani pismami z 8.01.2022 r. złożyli do powodowego banku wnioski o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej.

(dowód: wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej k.198-200).

(...) Bank (...) S.A. w W. pismem z 19.01.2022 r., w odpowiedzi wnioski L. C. i J. C. o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej dotyczącej umowy (...) z kredytem odnawialnym, poinformował o braku możliwości zawarcia umowy, ugody do aktywnego limitu odnawialnego w rachunku.

(dowód: pismo z 19.01.2022 r. k. 146).

31.01.2022 r. powodowy bank zawiadomił pozwanych, że dla umowy kredytu nr (...) zawartej 27.01.2022 r. został zmieniony rachunek, na który należy dokonywać spłat należności.

(dowód: k.148-149).

(...) Sp. z o.o. w W. w imieniu (...) Bank (...) S.A. w W. pismem z 1.02.2022 r. wezwała pozwanych do natychmiastowej spłaty zadłużenia w kwocie 8146,86 zł

(dowód: wezwanie do zapłaty k.150-154).

(...) Bank (...) S.A. w W. w ostatecznym przesądowym wezwaniu do zapłaty z 11 kwietnia 2022 r. wezwał do zapłaty roszczenia banku z tytułu kredytu odnawialnego w rachunku (...) wszystkich wymagalnych wierzytelności, według stanu na 8 kwietnia 2022 r. w kwocie 7600,30 zł i poinformował o możliwości polubownego rozwiązania sporu.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k.156).

Pozwana L. C. 28.04.2022 r. wypowiedziała (...) S.A. umowę rachunku bankowego (...).

(dowód: wypowiedzenie k.180).

(...) Bank (...) S.A. w W. w piśmie z 20 czerwca 2022 r. poinformował pozwanych o skierowaniu sprawy do postępowania sądowego oraz poinformował, że warunkiem koniecznym do odstąpienia przez bank od podejmowania dalszych działań w sprawie będzie ustalenie z bankiem za pośrednictwem kancelarii, w nieprzekraczalnym terminie do 27 czerwca 2022 r. harmonogramu spłaty zadłużenia.

(dowód: informacja k.162).

Pozwani nie odpowiedzieli na propozycję pełnomocnika banku z 20 czerwca 2022 r.

(bezsporne).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazem zapłaty z 11.07.2022 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 901018/22 nakazał zapłacić pozwany solidarnie kwotę 7519,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

(dowód: nakaz zapłaty k. 165).

Pozwani 1.08.2022 r. wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty.

(dowód: sprzeciw k. 169-170).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z 9.08.2022 r. wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty z 11.07.2022 r. umorzył postępowanie w całości.

(dowód: postanowienie k.171).

Pozwani od lutego 2022 r. do września 2023 r. wpłacali na rzecz strony powodowej kwotę po 250 zł miesięcznie.

(dowód: potwierdzenia wpłaty gotówkowej k.181-188, 213-231, 242).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. oparła swoje roszczenie na umowie nr (...) z 13 stycznia 2000 roku o kredyt odnawialny dla posiadaczy superkonta nr 771/99 na rachunku nr (...) 1270 41 prowadzonym dla pozwanych.

W trakcie obowiązywania umowy pozwani zaprzestali spłacania kredytu, w związku z czym bank był zmuszony wypowiedzieć umowę pismem z 26.10.2021 r., co spowodowało, że całe zadłużenie z tytułu zawartej umowy wraz z odsetkami i należnymi opłatami stało się zadłużeniem wymagalnym od dnia 27.01.2022 r., od którego naliczane były odsetki za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W przedmiotowej sprawie pozwani w sprzeciwie od nakazu zapłaty wnieśli o oddalenie powództwa. W odpowiedzi na pozew potwierdzili, iż 8.11.2021 r. otrzymali z (...) S.A. w W. wypowiedzenie limitu odnawialnego. Pozwani wskazali,

że nie byli w stanie spłacić całości. Zdaniem pozwanych bank nie stracił przez 20 lat na udzielonym limicie, bo co roku płacili ratę za odnowienie kredytu a przez rok odsetki, bank korzystał z wpływów na konto.

(...) S.A. w W. przedstawił pozwanym możliwość spłaty limitu w ratach i dyrektor oddziału w C. wręczyła im wnioski o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej. 8.01.2022 r. złożyli w banku wnioski o zawarcie umowy polegającej na rozłożeniu spłaty limitu na miesięczne raty i 8.01.2022 r. wpłacili 250 zł na ten cel.

(...) S.A. w (...) 01.2022 r. w odpowiedzi na wniosek zewidencjowany w dniu 18.01.2022 r. stwierdził brak możliwości zawarcia ugody do aktywnego limitu odnawialnego. 31.01.2022 r. powodowy bank zawiadomił pozwanych o zmianie rachunku, na który należy dokonywać spłat należności.

Zatem strona pozwana nie zakwestionowała skuteczności wypowiedzenia powyższej umowy kredytowej.

Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu (onus probandi) spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi określone dla siebie skutki prawne, tym bardziej, że ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów i spełnia przy tym dwie zasadnicze funkcje. Po pierwsze dynamizuje postępowanie dowodowe w systemie obowiązywania zasady sporności (kontradykcyjności) w procesie, po drugie określa wynik merytoryczny sporu (sprawy) w sytuacji krytycznej, gdy strona nie udowodni faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. K. Piasecki, Kodeks cywilny. Księga pierwsza. Część ogólna. Komentarz, Zakamycze, 2003 r.). Oznacza to zatem, że Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. Ponadto, zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa, obowiązek wskazania dowodów potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29), ponieważ Sąd został wyposażony jedynie w uprawnienie, a nie obowiązek, dopuszczenia dalszych jeszcze, nie wskazanych przez żadną ze stron, dowodów, kierując się przy tym własną oceną, czy zebrany w sprawie materiał jest - czy też nie jest - dostateczny do jej rozstrzygnięcia (art. 316 § 1 in principio k.p.c.). Dlatego też Sąd powinien korzystać z przewidzianego w art. 232 zd. 2 k.p.c. uprawnienia powściągliwie i z umiarem, pamiętając, że taka inicjatywa należy przede wszystkim do samych stron i że cały rozpoznawany spór jest ich sprawą, a nie sądu. Podkreślić również należy, że zasada kontradykcyjności winna być całkowicie zachowana zwłaszcza wówczas, gdy strony korzystają z pomocy profesjonalnych pełnomocników.

Umowę o prowadzenie rachunku bankowego reguluje Kodeks cywilny. Zgodnie z art. 725 k.c. przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem jego posiadacza, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania środków pieniężnych oraz, gdy umowa tak stanowi, do przeprowadzania, na jego zlecenie, rozliczeń pieniężnych. W myśl zaś art. 730 k.c. rozwiązanie umowy rachunku bankowego, gdy została zawarta na czas nieoznaczony, może nastąpić wskutek wypowiedzenia przez którąkolwiek ze stron, przy czym ustawodawca ograniczył swobodę banku w unicestwieniu tego stosunku zobowiązaniowego, wskazując, że bank może wypowiedzieć umowę wyłącznie z ważnych powodów.

Jeżeli chodzi zaś o kredyt odnawialny w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym, to pojęciem tym nie posługuje się ani ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. 2022 poz. 2324 ze zm., dalej: p.bank.), która zawiera regulacje odnoszące się do kredytu, ani Kodeks cywilny normujący umowę pożyczki. Podstawy normatywne kredytu odnawialnego znajdują się jednak w ustawie z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jednolity Dz. U. 2022 poz. 246, dalej: u.k.k.). Zgodnie z brzmieniem art. 3 ust 2 pkt 5 u.k.k. za kredyt konsumencki uważa się, w szczególności, umowę o kredyt odnawialny. Choć ustawa ta zawiera w sobie przepisy odsyłające o charakterze wewnętrznym (m.in. art. 42, 43 i 66), nie definiuje ona kredytu odnawialnego, nie wskazując jednocześnie cech przedmiotowych takiej umowy. W literaturze przedstawiono dwa stanowiska dotyczące umowy o kredyt odnawialny, w tym pogląd nakazujący kwalifikować tego rodzaju umowę jako umowę kredytu w rozumieniu art. 69 p.bank. (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 6 marca 2020 roku, I ACa 805/19).

W myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tj. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550,00

zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się między innymi umowę pożyczki.

W procesie związanym z wykonaniem umowy kredytu odnawialnego powód jest zobowiązany udowodnić, że roszczenie stało się wymagalne, w związku ze skutecznym wypowiedzeniem zawartej umowy o kredyt odnawialny.

W przedmiotowej sprawie powód celem wykazania zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia przedłożył umowę z 13.01.2000 roku zawartą z pozwanymi, na podstawie której pozwanemu udostępniono kredyt odnawialny dla posiadaczy superkonta. Strona powodowa wykazała również fakt korzystania przez pozwanych z udzielonego limitu kredytu odnawialnego wydrukami operacji bankowych, fakt powstania zadłużenia, nie wpłacania przez pozwanych zgodnie z regulaminem (...) SA kwoty minimalnej do zapłaty oraz doręczenia pozwanym wypowiedzenia przedmiotowej umowy z 26.10.2021 r. i wysokości zadłużenia wyciągiem z ksiąg bankowych .

W sprawie niesporne było, iż pozwani 8 listopada 2021 r. otrzymali wypowiedzenie umowy kredytu odnawialnego z dwumiesięcznym terminem wypowiedzenia liczonym od dnia następnego po doręczeniu pisma. Zatem kredyt odnawialny stał się wymagalny od 9 stycznia 2022 r.

Ponieważ zaś pozwani nie kwestionowali samego faktu zawarcia umowy o kredyt odnawialny i wysokości wierzytelności, nie było podstaw do uznania za niewiarygodne dowodów z dokumentów prywatnych pochodzących od powoda wykazujących kwotę należną od pozwanych z tytułu umowy kredytu odnawialnego.

Pozwani przyznali też, iż złożyli wniosek o restrukturyzację zadłużenia, który nie został uwzględniony przez powodowy bank.

Pozwani nie wykazali, iż zawarli z powodowym bankiem umowę restrukturyzacyjną i nie zgłosili na ten fakt żadnych wniosków dowodowych.

Dobrowolna spłata zadłużenia na rzecz powodowego banku, w miesięcznych kwotach po 250 zł nie oznacza, iż strony zawarły osobną umowę restrukturyzacyjną.

Strona powodowa uwzględniała częściową spłatę zadłużenia przez pozwanych modyfikując wysokość zadłużenia i dochodzonego roszczenia. Pełnomocnik strony powodowej w piśmie procesowym z 30.08.2023 r. ograniczył żądanie do kwoty 6350,32 zł.

Pozwani na rozprawie 28.09.2023 r. potwierdzeniem wpłaty gotówkowej wykazali, iż 7.09.2023 r. wpłacili kolejną kwotę 250 zł, którą należało odjąć od dochodzonej kwoty 6350,32 zł.

Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanych na rzecz powodowego banku 6150,32 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek maksymalnych za opóźnienie i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, który pozwani przegrali. Oddalenie części powództwa, na skutek dobrowolnej wpłaty należności przez pozwanych w toku procesu nie powoduje, iż w tym zakresie wygrywają proces.

Na wysokość zasądzonych od pozwanych na rzecz powodowego banku w pkt. 3 wyroku kosztów procesu w kwocie 2317 zł składało się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem w wysokości 1800 zł (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata od pozwu w wysokości 500 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.